

**„КОНКУРС ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ НА МЛАДИ УЧЕНИ И
ПОСТДОКТОРАНТИ – 2017 г.“**

Наименование на конкурса:
Конкурс за финансиране на научни изследвания на млади учени и постдокторанти – 2017 г.
Основна научна област/тематично направление, в което проектът кандидатства:
Хуманитарни науки
Допълнителни научни области/тематични направления при интердисциплинарни проекти:
Обществени науки
Заглавие на проекта:
”Нямам никой, към когото да се обърна!” – социоаналитични измерения на уязвимостта
Базова организация:
Пловдивски университет "Паисий Хилендарски"
Ръководител на научния колектив (академична длъжност, научна степен, име):
Ас. д-р Мартина Стоилова Минева-Николова
Сума за изпълнение на проекта:
20 000 лв. (Двадесет хиляди лева)

Резюме на проекта:

Проектът се фокусира върху проблема за социалната уязвимост като граничен между областта на логиката и методологията на хуманитарните науки и тази на обществените науки (социоанализа, етнометодология, анализ на разговори). Научно-изследователският интерес е насочен към практическите измерения на една небурдийовистка „социоанализа на самонаследяването“ с интердисциплинарен характер, разчитаща на иновативни понятийни и методологически решетки за удържане на неговата многомерност. Приемаме, че формите на социална уязвимост са аспекти от съвсем локално произведени социални страдания, изживявани от травмирани личности с фрактални идентичности (т.е. с изгубено биографично *illuſio*), които могат да се илюстрират чрез израза „Нямам никой, към когото да се обърна!“, заимстван от лекциите по анализ на разговори на Харви Сакс. Така фокусът върху уязвимостта е в модуса на сингуларността на социалното страдание, както и върху онзи конкретен етап от неговото изживяване, в който чрез различни форми на практически изводи ‘нараненият’ установява, въпреки желанието си за противното, своята лишеност от някой, който е способен да „чуе“ неговото страдание. В резултат на това се достига до преживяване на крайно напрегнатата онтологическа ситуация, в която наистина „Няма никой, към когото да се обърна“, както у Сакс, а ние ще допълним – „а искам“. Цитатът илюстрира не просто момента на признаване на собственото страдание, но и това, че социоаналитикът се идентифицира като онзи търсен Кой (като експерт), способен да „слуша“ страданието в модуса на неговата изживяност. Така се акцентира не толкова върху практиката по провеждане на социоаналитични сеанси, колкото към анализа на извлечените чрез тях емпирични данни. По този начин се очаква както да се развие аналитичната ефективност на логиката и методологията на хуманитарните науки, така и да се постигне напредък в полето на социоанализата, което съдържа потенциал да даде нови шансове за решаването на проблемите на социалната уязвимост. Ето защо проектът е както насочен към изследване на научно-изследователския проблем за практиките на справяне с различни форми на социални уязвимости чрез анализ на емпирични данни, така и ориентиран към приложение и доразвиване на методи за практикуване на една предклинична социоаналитична практика, майевтически спомагаща за „самонаследяване и последващо ново „овременяване“ на опита. В тези ситуации светът се е „отдръпнал“ и вече не предлага обекти на инвестиции за онези, които изведнъж са се оказали „отхвърлени“ от социалната игра. Целта на социоаналитика е да направи така, че „отхвърлените“ да могат да се „завърнат“ с ново *illuſio* и с нови нови либидни енергии за социална игра. Очакваните резултати от проекта могат да се класифицират обобщено в четири аспекта:

- 1) Аналитичен аспект: постигане на многомерен неklasически анализ на различни форми на преживяване на фрактализации на идентичности, при които е налична социална уязвимост.
- 2) Методологически аспект: конструиране на социоаналитична рамка, позволяваща идентифицирането и отчитането на различни форми на уязвимост чрез емпирично изследване на отделни казуси.
- 3) Граждански аспект: организиране на „Пътуваща лаборатория по социоанализа“, чрез която да се идентифицират и популяризират сред млади хора (главно обучаващи се в средния курс на образование) възможностите за справяне със ситуации на уязвимост като

илюстрираната чрез израза „Нямам никой, към когото да се обърна, а искам“.

4) Създаването на база от емпирични данни за уязвимостта (в случая – на социално декласираните бездомници, на расово, полово и възрастово стигматизираните като роми, хомосексуалисти, (неизлечимо) болни, старите хора и др.) и изработената методологическа рамка ще способстват за: а) кариерно развитие и израстване на екипа по проекта; б) успешно научно-изследователско легитимиране на ново поколение изследователи, работещи в интердисциплинарното поле на социоанализата, залагаща на методите на практическата логика и етнометодологията в изследванията на социалното страдание; в) приложение на резултатите от проекта в обучението на студенти и докторанти (напр. при актуализиране на учебни програми и планове на бакалавърската програма „Социология и науки за човека“ и магистърската програма „Социоанализа и междучовешки отношения“ в ПУ „Паисий Хилендарски“).

Обща сума за изпълнение на проекта:

20 000 лв. (двадесет хиляди лева)

Членове на научния колектив

<i>Организации/участници</i> ¹	<i>Бележка</i> ²	<i>Подпис</i> ³
Базова организация:		
Пловдивски университет "Паисий Хилендарски"		
Ръководител на научния колектив		
Ас. д-р Мартина Стоилова Минева-Николова	МУ, ПД	
Участници:		
1. Хон. Ас. Милена Георгиева Ташева, ПУ		
2. Ас. Тодор Цветков Петков, ПУ	ДО	
3. Димитър Ангелов Панчев, ПУ	ДО	
4. Росица Кирилова Любенова, ПУ	ДО	
5. Диана Апостолова Апостолова, ПУ	ДО	
6. Радослав Иванов Даярски, ПУ	СТ	
7. Деница Владимирова Ненчева, ПУ	СТ	
8. Десислав Пламенов Георгиев, ПУ	СТ	
9. Ивилина Евгениева Генова, ПУ	СТ	
10. Таня Николаева Орбова, ПУ	СТ	